

Der er 37 år mellem de to venner, der spiller fodbold, snakker og kører på motorcykel sammen

Per og Luca er venner, og som de sidder ved køkkenbordet i Søhus-villaen og lader backgammonterningerne rulle, er det ikke til at se, at de kun har kendt hinanden i halvandet år - og at der er en aldersforskel på 37 år imellem de to.

- Lucas far er italiener, og for tre år siden valgte han at flytte tilbage til Italien, fortæller Lucas mor, Jeanette Briliante.
- Og siden da har der ikke været meget kontakt mellem Luca og hans far, tilføjer hun.

Lucas drømme om en voksenven

Jeanette Briliante mener, at det er vigtigt for børn, at de får både mænds og kvinders måder at gøre tingene på ind i deres opvækst. Så da en veninde gjorde hende opmærksom på en avisartikel om Børns Vok-

senvenner, gik hun ind på internettet og søgte efter oplysninger om organisationen. Samtidig spurgte Jeanette sin søn, om han syntes, det ville være en god idé med sådan en voksenven, og hvordan venen skulle være.

- Det skal være en, der ligesom mig er glad for sport og især fodbold. Og så skal det være en, som kan tage med mig ud at fiske og andre af den slags ting, som jeg kunne have lavet med min far, beskrev Luca de forventninger, han havde til en voksen ven.

God måde at bruge fritiden på

Samtidig med at Jeanette og Luca tog kontakt til Børns Voksenvenner læste Per Nielsen en annonce i Ugeavisen, hvor voksenvennerne efterlyste voksne med lyst til at være noget for børn, der har brug for mere voksenkontakt.

- Mine egne to sønner var 16 og 18 år på det tidspunkt, og de var begge kommet godt i vej. Så jeg tænkte, at i stedet for bare at hænge i sofaen, var det bedre at bruge min fritid på noget fornuftigt.

- Og hvis jeg kunne hjælpe en dreng til at klippe navlestrengen til sin mor, så ville det være godt, siger Per og

Per er Lucas voksenven

En af de interesser Per og Luca har til fælles er motorcykler; så da Per sidste år købte en, var det naturligvis med en ekstra hjelm til Lu-

ca. Og når vejret er til det, bliver Luca hentet på den to-hjulede, når de skal være sammen. (Privatfoto)

griner, mens han ser hen på Jeanette.

- Nå, så det tror du. Luca vil altid være sin mors dreng, giver hun igen med et smil, der vidner om, at humor og det at kunne gasse hinanden er et fællestræk hos de tre.

Efter sommerferien 2005 blev Jeanette og Luca ringet op af Børns Voksenvenner, som fortalte, at de havde fået kontakt til en mand, der passede til Lucas ønsker.

- Første gang vi mødtes var hjemme hos os, fortæller Jeanette.

- Når en mand melder sig til at være ven med ens barn, er man som mor naturligvis meget på vagt, og jeg tænkte da også en del over de pædofile, man hører om. Derfor var jeg ved det første møde meget opmærksom på, om jeg følte mig tryk ved Per, fortsætter hun.

Luca var også spændt og nervøs den første gang han skulle møde Per.

- Og så tænkte jeg en del på, hvor gammel han var og sådan noget, siger han med et smil.

Også Per var spændt på at møde Jeanette og Luca.

- Hvis Luca føler, der er noget, han bedre kan tale med Per om end med mig, har jeg det fint med det. Jeg har på intet tidspunkt følt mig udenfor i den tid Per og Luca har været venner, siger Jeanette Brillante.

- Men det gik hurtigt over, og jeg var faktisk positivt overrasket over, hvor let det første møde gik, siger han.

- Det hjalp nu også, at vi hurtigt fandt ud af, at vi havde en fælles bekendt. Så var det som om vi allerede kendte hinanden lidt bedre, siger Jeanette.

Aktivt samvær

Siden det første møde har Per og Luca været sammen en gang om ugen og Pers fortid som træner for fodboldhold i Holluf Pile sætter til begges fornøjelse sit præg på deres samvær.

Det er kun, når Per laver mad til dem, at Luca får lov til at sidde i sofaen og se tv eller spille computer. Ellers står den på aktivt samvær.

- Udover at spille fodbold, har vi for eksempel prøvet at stå på skøjter og været på en klatremur. Hvis vejret ikke er til at være ude, spiller vi spil som eksempelvis backgammon, opremser Per og Luca i fællesskab.

Derudover har de en fælles interesse i at se på motorcykler, en interesse de blandt andet dyrker, når maskinerne samles ved Skovsøen.

Per og Luca nøjes dog ikke bare med at beundre maskinerne. Sidste år købte Per nemlig selv en motorcykel, og naturligvis var der også en hjelm til Luca.

- Jeg plejer at hente og aflevere Luca, når vi er sammen, og hvis vejret er til det, tager vi motorcyklen, siger Per.

Han fortæller, at han og Luca desuden har et projekt, som snart skal føres ud i livet.

- I en periode var jeg svømme-træner i OSLF, og jeg har lovet Luca at lære ham at svømme.

- Jahh, det glæder jeg mig til. Kan vi ikke gøre det snart, udbryder Luca.

- For mig er det vigtigt, at det vi laver, sker på Lucas præmisser. Jeg er ikke gået ind i det her med nogle forventninger, der skal opfyldes, siger Per.

- Det jeg får ud af at være voksenvennen med Luca er et godt kammeratskab og en følelse af at gøre noget fornuftigt i fri-

Ven og reservefar

På spørgsmålet om, hvad Per er kommet til at betyde, svarer Luca:

- Per er lidt af hvert. Han er lidt en reservefar samtidig med, at han er min ven, som jeg kan snakke med om alt.

- Luca ved, at hvis han siger noget til mig, så kommer det ikke videre, medmindre vi har aftalt det, supplerer Per.

At de to måske har hemmeligheder generer ikke Jeanette.

- Hvis Luca føler, der er noget, han bedre kan tale med Per om end med mig, har jeg det fint med det. Jeg har på intet tidspunkt følt mig udenfor i den tid, Per og Luca har været venner, siger Jeanette.

- Tværtimod oplever jeg, at Luca er en glad dreng, når han kommer hjem fra Per. Han har også fået en god humoristisk sans i den tid, de har kendt hinanden.

- Og så synes jeg, det er fantastisk og positivt, at der er nogen som Per, der vil bruge deres fritid på andre mennesker.

Tekst:
Frank
Pedersen

Foto:
Hasse
F

På vagt over for pædofile

Den odenseanske afdeling af Børns Voksevenner har i de seneste syv år etableret 70 venskaber mellem børn, som af en eller anden grund mangler kontakt til en voksen.

Det fortæller Odense afdelingens leder siden 2002, Ellen Simonsen.

Fordi der er tale om formidling af venskaber mellem børn og fremmede voksne så er foreningen meget på vagt overfor eventuelle pædofile.

- Før den første kontakt mellem barnet og den voks-

ne, har vi flere indgående solo- og gruppeinterviews med den voksne, der også skal indvilge i, at der indhentes en såkaldt børneattest fra politiet, siger Ellen Simonsen.

- På den måde gør vi, hvad vi kan for at opsnappe eventuelle pædofile, der vil bruge os til at komme i kontakt med børn, siger hun.

- Desuden tror jeg, at vores grundighed virker afskrækkende på pædofile. Indtil videre har vi i hvert fald ikke

måttet si nogen fra på den baggrund, fastslår Ellen Simonsen.

Mangel på mænd

Ellen Simonsen fortæller, at det som oftest er drenge, der har brug for en mandlig rollemodel.

- Derfor mangler vi mænd i alderen 25 år og opefter, der har lyst og overskud til at gøre en forskel for et barn, siger hun.

Hvor lang tid venskaberne mellem de voksne og børnene holder, har Ellen Simonsen ikke noget bud på.

- Vi følger med i venskabet udvikling det første år, derefter slipper vi kontakten med de voksne og børnene, siger Ellen Simonsen.

- Vi mangler mænd, der har lyst og overskud til at gøre en forskel for et barn, siger Ellen Simonsen, leder af den odenseanske afdeling af Børns Voksevenner.

